Vita ambulandi

Deo tuo Dehinc via penitentie
est ambulandum ut deo
placeamus sicut scriptum est Exo.
3. Ambulabimus via trium die
rum in solitudinem ut sacri
ficemus domino deo nostro Et
quia via dicitur esse in solitu
dine ideo per ipsam penitentia
intelligitur que in tribus consistit
sicut patet in decretis de pe. di.
i. perfecta. scilicet in cordis con
tritione qua peccata sub
plantantur Secundo in oris confessione
qua colantur (?) evellantur
Circa — Tercio in operis [illegible] que perpetra
ta annichilantur Et quia su
mus in tempore apto ad peni
tenciam ideo de ipsa est
aliquid tractandum Et hoc
de prima cum plene tractabo
scilicet de contritione quia per ipsam
maxime deo placemus et
sibi sufficimus unde dicitur in
psalmo Sacrificium deo spiritus
contribulatus vel de aliis duabus
partibus penitentie in sequentibus
predicationibus aliquid deo
favente dicam Circa igitur
primam partem videndum est primo
b — quid penitentia Ad quod dicitur quod
vera penitentia est dolor cordis
et anime amarissimo penitentis (?)
quod quis commisit ut patet in
decretis de pe. di. j. Alii
Scribe penitentia est mala pre
terita plangere et plangenda
iterum non committere de
pe. di. 3. In principio Et ubi dicitur

b penitentia

post alia diffinitio que eadem
de pe. di. i. circa (?) Secundo
videndum est utrum penitentia e — utrum penitentia sit vera de venialibus
vel sit vera de venialibus
Ad quod dico quod de quolibet
veniali implicite vel ex
plicite est penitentia vera in
hac vita vel in alia scilicet
hoc ut sequitur vita eter
na quia nullum peccatum quantum
cumque leve sit potest esse
cum gloria. Tercio videndum est — utrum veniale remittatur sine mortali
utrum veniale possit remit
ti sine mortali Ad quod dico
quod quamvis mortale possit
remitti quia cum eo stare — sine veniali
potest cum veniali Veniale
tamen non potest remitti sine
mortali quia si posset veniale
sine mortali remitti homo
fieret prompcior (?) sine gratia et
caritate et talis penitentia est
infructuosa et ideo non accep
ta ista acceptione qua re
quiritur ad remissionem peccati
scilicet non potest remitti sine
mortali. Sed nec unum
mortale potest remitti sine
alio mortali quia nullum
mortale potest stare cum cari
tate. et nullum peccatum potest
dimitti sine caritate quia si
unum posset remitti sine
alio sic posset homo dei ec
cum (?) et inimicus Unum
veniale tamen potest remitti
sine alio veniali quia cum
veniali potest stare caritas
et ideo potest acceptari penitentia
de uno sine penitentia de alio

Item querit(ur) utr(um) p(eniten)cia dele
at omne pecc(atu)m. R(espon)deo q(uod)
sic. d(icitu)r Ezech. 18. Si e
gerit p(eniten)ciam om(n)i(um) iniq(ui)ta(tum)
eius no(n) recordabor. Idem
pz de pe. d. 3. Ecce ido
Aug(ustinus) eu(n)dem hu(n)c de pe.
d. 1. Alii ait arbitror
q(uod) iudas potuisse ex
misericordie dei no(n) exclu
di si tamen p(eniten)ciam no(n)
solu(m) ap(u)d iudeos s(ed) et
apud xp(istu)m egisset. Sz
nunq(uam) i(n) articulo mortis
q(uo)d p(otes)t penitere. R(espon)deo q(uod)
q(uia) diui(n)a g(rati)a nulli se
subtrahit facienti q(uod) in
se est. Vnd(e) Leo p(a)pa in
va hu(n)c de pe. d. 1. ait
Nemo e(st) desp(er)andus du(m)
i(n) hoc corpore constitutus ex
delatrone. Luc. 23. Eo
p(eniten)cia sera fuit s(ed) no(n)
fuit sera i(n) dulcedine(?). Et
no(n) q(uod) q(uam)uis talis p(eniten)cia
sit possibilis est t(ame)n diffi(ci)l(is)
vtz p(er) Aug(ustinum) de pe. d.
7. Nullus. Ecce va po
nit(ur) hic q(uo)z s(ummar)i(um)(?) d.
1. vide ea ibi. Si(mi)l(ite)r
p(ro)missis de p(enitenci)a p(ar)te p(ri)me
s(ecundu)m de(?) t(er)re s(un)t aliq(ui)a
vid(end)a. P(ri)mo q(uod) est (con)tritio
ad q(uod) d(icitu)r p(ri)mo(?). Con
tritio est dolor vol(untar)ie
assumptus p(ro) p(ec)c(at)is cu(m) p(ro)posito
(con)fitendi et satisfaciendi. Et
no(n) q(uod) attritio (con)tritione
differt q(uia) attritio d(icitu)r an(te)
q(uam) ad p(er)fectione(m) (con)tritionis
venit i(n) talibus dum at

tritio q(ue) aliq(uan)do s(un)t (con)tinu
ta s(ed) no(n) p(er)fecte. Sz con
tritio d(icitu)r q(uan)do om(n)ib(us) p(ro)
fecte s(un)t s(un)t p(er)diuisione(m)
ad minima. Et(?) attritio
i(n) sp(irit)ualib(us) s(ecundu)m q(uan)dam
displicenciam de p(ec)c(at)is co
missis s(ed) no(n) p(er)fecte. Con
tritio at p(er)fecte s(ecundu)m dis
plicenciam. Ideo intellectum
no(n) q(uod) sit i(n) naturalib(us) durum d(icitu)r
~~diuidi~~ q(uo)d no(n) redditur tan
tum. Sed at frangi d(icitu)r
q(uan)do p(er) aliq(uo)d fortius i(n) p(ar)tes
magnas diuidit(ur). Con
teri vero q(uan)do tollit(ur) i(n) mi
nimas p(ar)tes redigit(ur) et
q(uas)i anichilat(ur). Ita p(e)c(cato)r
q(ue)dam p(ro)p(ri)e(?) i(n) sp(irit)ua
lib(us) cor hominis durum ~~diui~~ d(icitu)r
~~dit~~ q(uan)do diuine i(n)spira
tioni q(ue) mane se tan
genti no(n) cedit s(ed) r(esi)s
tit du(m) i(n) affectu p(ec)c(a)ti
moratur. frangi vero d(icitu)r
q(uan)do a p(ro)posito p(ec)c(a)ti incipit
resipiscere q(ua)muis non
du(m) to(ta)l(ite)r cogitat. Contri
vero q(uan)do affectus p(ec)c(a)ti cum
om(n)i s(u)i p(ar)te i(de)o to
talit(er) destruit(ur). Et h(oc)
fit q(uan)do voluntas p(er)fecte
a p(ec)c(a)ti affectu resilit.
Vnd(e) talis resilitio appel
lat(ur) (con)tritio. Et q(uia) talis re
silitio est q(ue)dam dolor Ideo
p(ro) dolore co(mmun)iter p(er) (con)sequens es
sencia(?) diffinit(ur). Sz
deq(ui)us(?) de ce (con)tritio. Et no(n)
q(uod) i(n) o(mn)i p(e)cc(at)o mortali est

Margin notes: vt in ar(ticu)lo mortis; d(icitu)r; d(icitu)r; frangi; Con(teri)

Con(tritio) q(uod) ...   Deq(ui)us(?) dz ce q(ua)n(do)

actuali misso(?)